

Danske Statsembedsmænds Samraad.

København, den 26. November 1931.

Til Finansministeriet.

I Skrivelse af 27. f. M. har Finansministeriet foranlediget ved en Henvendelse fra Folketingets Lønningsudvalg udbedt sig en Udtalelse fra „Samraadet“ angaaende de af Partiet Venstre fremsatte Ændringsforslag til Tjenestemandsløven m. fl. Loves Lønningsreguleringsbestemmelser, idet man tillige har udbedt sig Oplysning om, hvilke tekniske Ændringer man fra Organisationens Side maatte anse for ønskelige.

I denne Anledning skal man, efter at Sagen har været drøftet indenfor „Samraadet“, tillade sig at udtale følgende:

Allerede indenfor Lønningskommissionen af 1917 drøftede man Spørgsmaalet om en Lønordning, der tog Sigte paa, at Lønsatserne bevægede sig i samme Forhold som Velstanden i Befolkningen eller i Takt med Nationalindtægten, saaledes som denne f. Eks. kommer til Udtryk i Skatteligningen, men efter de stedfundne Overvejelser erkendte Tilhængerne af saadanne Principper dog, at et System efter Pristal havde større Mulighed for at kunne gennemføres paa en i teknisk Henseende tilfredsstillende Maade.

Ved den nye Lønningslov af 1919 gennemførtes vel ikke noget rationelt Prisbevægelsessystem, men man gik den Vej til de ubevægelige Grundlønninger at knytte et bevægeligt Dyrtidstillæg og et Konjunkturtillæg, som senere gjordes bevægeligt efter samme Principper som Dyrtidstillæget.

Da af disse Tillæg Dyrtidstillæget var helt ensartet for alle Lønninger, medens Konjunkturtillæget kun var svagt gradueret, maatte denne Ordning saavel i Prisopgangs- som i Prisnedgangstider give Anledning til Kritik.

I den nu afsluttede Lønningskommission var Spørgsmaalet om de bevægelige Tillæg paa ny under Debat, ligesom man overvejede at overgaa til andre Reguleringsystemer end efter Prisbevægelsen, saaledes efter Engros-Pristallet eller efter Ansættelserne af Befolkningens Skatteindtægt. Efter meget indgaaende Overvejelser besluttede man sig imidlertid til at fastholde det bestaaende System, hvorefter Tjenestemandenes Løn i nogen Grad sættes i Forhold til Prisbevægelsen, idet Dyrtidstillæget og Konjunkturtillæget dog sammendroges til eet Tillæg, Reguleringstillæget. I Kommissionsbetænkningen udtales om en Overgang til Regulering efter Engros-Pristal eller Skatteindtægt, „at disse Systemer imidlertid har vist sig at ville medføre saa store praktiske Vanskeligheder, at Kommissionen har opgivet Tanken om at benytte dem“.

I denne Forbindelse skal anføres, at ved Udarbejdelsen af det nye Reguleringstillæg bragtes ca. 14 Millioner af det gamle Konjunkturtillæg, som vilde være tilbage, naar Dyrtidstillægsportionerne var forsvundet, ind under den bevægelige Lønmasse, en Foranstaltning, som naturligvis tilsigtede at bringe Lønningerne i nøjere Kontakt med Prisbevægelserne end hidtil.

Som det fremgaar af foranstaaende, har Spørgsmaalet om at sætte Lønningerne i Forhold til Befolkningens Skatteindtægt Gang paa Gang været til Over-